

Bäc Kinh đã yêu cầu các nước châu Âu tẩy chay lễ trao giải Nobel Hòa bình vào ngày 10/12 tới, tại Oslo cho ông Lưu Hiếu Ba, nhà ly khai Trung Quốc, hiện đang bị cầm tù.

Bäu tình äng hä Lưu Hiäu Ba tại Hồng Kông (10/10/2010)

REUTERS/Bobby Yip

« Bäc Kinh không người giải », là đầu đề của một bài xã luận được tuôn báo New York Times bằng tiếng Pháp của Le Figaro, tuy nhiên chän và tóm lược. Bên ngoài tại tät cả, sự hung häng của Trung Quốc là không có giải hạn. New York Times cho biết : Bäc Kinh đã yêu cầu các nước châu Âu tẩy chay lễ trao giải Nobel Hòa bình vào ngày 10/12 tới, tại Oslo cho ông Lưu Hiếu Ba, nhà ly khai Trung Quốc, hiện đang bị cầm tù.

Chính quyền Trung Quốc muốn giành được danh hiệu và sự kính trọng, thông qua con đường để đưa. Träc hät, Bäc Kinh đưa một ủy ban trao giải Nobel, với thông báo việc trao giải có thể danh hiệu được quan hệ giữa Trung Quốc và Na Uy. Tuy nhiên, ủy ban đã không thay chuyển.

Dù sao, Trung Quốc đã gät hái được một thành công trong träng häp tiếng thä ký Liên Hiệp Quốc, Ban Ki-moon. Trong cuộc gặp với qua với chủ tịch Trung Quốc Hồ Cẩm Đào, ông Ban Ki-moon đã không đề cập đến việc giải Nobel Hòa bình bị bắt giam. Trong khi đó, chính phủ Pháp cho biết với nhân quyền đã được nêu ra trong cuộc gặp giữa nguyên thủ hai nước tại Paris. Công chúng không biết träng häp ông Lưu Hiếu Ba có được đề cập đến trong dịp này hay không, nhưng Paris đã cử đại diện tham dự lễ trao giải cho ông Lưu Hiếu Ba tại Na Uy.

Một thời träng Ngoại giao Trung Quốc cũng thông báo rằng những người tham gia vào lễ trao giải, « sự phản häng của những häu quyền ». Đäng Cộng sản Trung Quốc cho rằng giải Nobel Hòa bình là « lá bài chính trị mà Hoa Kỳ và một số nước châu Âu sử dụng, vì họ lo sợ träc sự träi dậy mạnh mẽ của Trung Quốc », nhằm mục tiêu làm Trung Quốc mất uy tín.

Ông Lưu Hiếu Ba, giải nghệ viên đời 54 tuổi, nhà văn và nhà phê bình xã hội, là người Trung Quốc đầu tiên nhận được giải thưởng cao quý này. Lòng dũng cảm và tài năng mang lại hòa

bình của ông thật là hiếm có. Trong cuộc biểu tình tại quảng trường Thiên An Môn năm 1989, ông đã thúc hiên mặt đất tuy t th c, rồi đ ng ra th ng thuy t đ các sinh viên có th đ c phép rút ra kh i qu ng tr ng, tr c m t đ i quân hàng nghìn binh sĩ có trang bị vũ khí, mà không x y ra đ ng đ nào.

K t đó, b t ch p vi c b b t th ng xuyên, ông đã không ch u im l ng. Vi c chính quy n v a k t án ông Lưu Hiếu Ba 11 năm tù, vì t i danh tuyên truy n l t đ , là đ tr ng ph t vi c ông đã tham gia so n th o b n Hi n ch ng 08, kêu g i c i cách dân ch , và ch m đ t ch đ đ c đ ng.

New York Times nh n xét : S gi n đ c a Trung Qu c m t l n n a nh c cho chúng ta th y rõ, gi i c m quy n đ c đoán t i B c Kinh đã gi n quá m t khôn, h đã b m t liên h v i th c t . Chính vì th , bài báo k t lu n : Xã h i Trung Qu c l i càng c n đ n t do.

Hàng hóa r h n, Hàng Không tr thành n i mua đ thông đ ng c a ng i Th m Quy n

Cũng v Trung Qu c, Courrier International tu n này có bài « Hàng Không, thiên đ ng mua s m c a Trung Qu c », v i hàng t a :V i vi c giá c tăng cao phía l c đ a, các thói quen cũ b t đ u đ o ng c. Nh i u ng i trong l c đ a sang đi ch t i Hàng Không. S l ng ng i Trung Qu c sang Hàng Không, trong quý m t năm nay đã tăng 26%, v i kho ng 10,5 tri u l t ng i.

Bài báo m đ u v i m t quan sát, t i c a kh u Hàng Không/Th m Quy n, ph n l n nh ng ng i đ n t Hàng Không đ u mang theo r t nhi u hàng hóa tiêu th thông th ng (mu i, d u, d m, s a, th c ph m,...), khác h n v i vi c tr c kia ng i ta đ n Hàng Không ch đ mua nh ng hàng « x n ». Còn năm 2000, theo l i k c a m t nhân ch ng, khi c a vào khu v c lãnh th đ c bi t này b t đ u đ c m , có r t nhi u ng i t Hàng Không sang Th m Quy n mua hàng vì giá r .

Nh ng ng i thu nh p th p t i Hàng Không còn có ý đ nh sang đ nh c t i Th m Quy n. Nh ng trong vòng 10 năm nay, năng l c tiêu th c a ng i Trung Qu c đ i l c tăng v t, nh đ ng yuan tăng giá so v i đ ng đô la Hàng Không (100 đô la ăn 87 yuan, trong khi tr c đó, con s này là 97 yuan).

Một người phụ nữ Hồng Kông thông sang Thâm Quyển cho biết, giá cả bên đó tăng từ 10-20% chỉ trong vòng một quý. Một số người Hồng Kông có ý định sang sống ở Thâm Quyển, sau khi về hưu, nay có thể sẽ thay đổi ý định.

Chắc hẳn rằng nào cho « ý thức hội đa văn hóa » trong các xã hội đang đổi ?

Với hình ảnh khảm rubic nhiều màu sắc, với những dấu vân tay trên từng mặt ô trên trang bìa, là biểu tượng cần cù của một cá nhân, đầu tài chính của Courier International tuần này là chủ đề đa nguyên văn hóa, với những định nghĩa : từ Đức và Canada, « ý thức hội đa văn hóa » (multiculturalisme) bên trên công.

Cách đây hơn ba tuần (17/10), trong hội nghị thanh niên đảng CDU (Dân chủ Thiên chúa giáo), thủ tướng Đức Angela Merkel đưa ra một tuyên bố : ý thức hội đa văn hóa « đã chết ». Nói một cách khác, mô hình xã hội chung sống hài hòa giữa các nền văn hóa khác nhau của Đức (Multikulti) đã hoàn toàn thất bại. Câu nói của thủ tướng Đức đã chuyển từ thông điệp về một văn minh lớn trong xã hội Đức, liên quan đến quan hệ giữa các nền văn hóa của đa số người Đức và văn hóa của thiểu số người nhập cư, để biến thành người theo đạo Hồi. Lời tuyên bố này, được ví như « một tảng đá ném xuống ao nước », đã gây ra một chấn động lớn. Trong số báo này, Courier International tập hợp nhiều cách nhìn khác nhau về một vấn đề rất phức tạp của chúng ta quan tâm : khả năng chung sống hòa bình giữa những nền văn hóa khác nhau trong các xã hội đang đổi.

Ý thức hội phổ quát và sự hội nhập tri thức

Mở đầu cho các quan điểm là nhà báo và nhà tùy bút chính trị Đức, Richard Herzinger, viết cho tờ Die Welt, một tờ báo vốn dĩ được coi là thuộc về cánh hữu. Chủ tịch quan điểm của thủ tướng Đức, tác giả nhận xét, một dấu hiệu phê phán trên thế kỷ, ý thức hội đa văn hóa đã được các xã hội phương Tây chấp nhận. Hiện nay, không còn có bất cứ nhà chính trị Đức nào coi văn hóa Đức nằm ở vị trí bên trên trong bối cảnh toàn cầu hóa, so với các nền văn hóa khác. Tuy nhiên, ý thức hội đa văn hóa hình thức của nó thì lại rất mạnh mẽ trong các quốc gia Hồi giáo, từ đó, dần dần một số nhân nhúng phương Tây, cho rằng có những nền văn hóa vốn dĩ chỉ không thích hợp với dân chủ. Điều của của ý thức hội đa văn hóa là ý thức hội phổ quát (universalisme), theo tác giả, chủ yếu ý thức hội phổ quát mới có thể bao quát được sự thống nhất của các xã hội đa nguyên, từ đó.

4 / 5

Thách thức đó là làm thế nào để tạo ra được một đối lý chính trị mới mẻ, có khả năng khuyến khích tinh thần đoàn kết, thông qua con đường thế gia nhằm nhìn nhận những cách nhìn rất khác nhau, cũng như những nhận thức rất khác nhau đối với những cái nhìn kể trên. Điều thú vị để xác lập một thái độ tôn trọng những cách tiếp cận khác nhau là một điều mà chúng ta chờ đợi trong quá trình này.

Đến tận thời khép lại cuộc thảo luận với ý thức hệ đa văn hóa, Courier International đưa ra quan điểm, đến tận một tờ báo Canada, của nhà khoa học giáo dục người Canada Kenan Malik, hiện làm việc tại Đại học Surrey (Anh). Nhà khoa học này kêu gọi : Đừng hy sinh thế do ngôn luận, với việc nâng ý thức hệ đa văn hóa trở thành một học thuyết chính trị chính thống. Bởi vì, để có thể quan điểm của ý thức hệ đa văn hóa, các phát ngôn được đưa ra trong không gian công cộng thì không thể duy trì để giữ gìn thì sự sống và chết của các nền văn hóa và để tránh làm tổn thương những người thuộc các văn hóa khác. Người viết với điều này, theo ông, trong một xã hội đa nguyên, nếu sự khác biệt trong tư tưởng, thì điều không thể tránh khỏi là việc « các đức tin mang tính nền tảng » (croyances fondamentales) của một nền văn hóa có khả năng bị để ngỏ, bị phê phán quyết liệt. Như vậy, để giúp cho sự tiến bộ của xã hội, cần quán lý các và chọn một cách công khai (gérer ouvertement), chứ không được tránh né.

Tham gia vào cuộc tranh luận mang tính phê phán với « những đức tin mang tính nền tảng », chính là con đường thoát ra khỏi nền chính trị của sự sợ hãi, nếu sự sợ hãi trở nên khác, trở nên văn hóa khác ; thoát ra khỏi ý thức hệ đa văn hóa của các đoàn, với chủ trương để tất cả cá nhân vào một khuôn khổ sự công mang tính áp đặt. Bên cạnh đó, phải có sự giao tiếp giữa những kinh nghiệm sống đã được, trong các lĩnh vực khác nhau : trong đời sống di cư, nhập cư, trong cuộc đấu tranh cho thế do tín ngưỡng và thế do ngôn luận, cho đến khi đến với xã hội bình đẳng.